

Això és previsió, i prevenir-se, com una conseqüència lògica de la mateixa, és crear un nexe que faci de tots nosaltres un veritable feix. No veig altra manera de conseguir-ho que la creació d'un capital, com més fort millor, que, en un moment donat, quan les necessitats dels sinistrats ho exigeixin, pugui ajudar-nos amb els seus interessos, a pagar prorrates massa pesades o que possiblement depassessin la màxima establerta en els nostres estatuts.

A quasi ningú, potser a ningú, no interessa per ara d'una manera vital, la condonació de la derrama del primer Grup d'Invalidesa que fins avui representa una merma en els nostres cabals de 94.905 pessetes.

No hauria estat tampoc una estorsió insuportable pagar les prorrates que successives Assemblees han condonat i que ascendeixen a 62.452 pessetes.

Aquests diners a les butxaques dels mutualistes no signifiquen pràcticament res. A la caixa de la Mutual, no negareu que la farien més forta i que els interessos que al 4,5 % pugen més de 7.000 pessetes anuals, permetrien engruixir el capital, condonar o ajudar prorrates sense merma per ningú o millorar la situació d'aquells a qui els resulta insuficient la pensió que tenen assegurada. Precisant: la condonació de prorrates suposa una plètorà econòmica; sense ella, és una follia i una greu responsabilitat.

Hi ha actualment en vigor cinc Grups de Invalidesa que assegurin, a partir del primer, 150, 300, 450, 600 i 750 pessetes mesals respectivament i tres Grups de Vida que d'una manera anàloga assegurin 10.000, 20.000 i 30.000 pessetes als beneficiaris.

El segon Grup de Invalidesa ha pagat pensions durant l'any de 1926 per valor de 19.965

pessetes. Els qui el componen han contribuït, per a satisfer aquelles pessetes i administrar el Grup, amb pessetes 31.622,35.

El tercer Grup de Invalidesa ha pagat igualment per pensions 10.425, que han sortit de 19.600,25 satisfetes pels seus components.

Compareu això amb el primer Grup d'Invalidesa. Per pensions s'han pagat 34.970 pessetes i els qui formen el primer Grup sols han pagat pessetes 18.384.

Si tothom formés part de tots els Grups, la bonificació beneficiària a tots amb la mateixa proporció. Ara només beneficia els que formen únicament part del primer Grup de Invalidesa, i perjudica els altres.

Es dirà que el Sindicat de Metges de Catalunya abona a la Mutual una quantitat per administració, tota vegada que costaria unes 28.000 pessetes i ara només ens en costa 6.000. No és aquest un bon argument. Qui és el Sindicat? Som nosaltres mateixos. I, si som nosaltres mateixos, som nosaltres que d'una manera o altra paguem aquella administració; no és, doncs, just, que uns més que altres es beneficiïn dels cabals que són de tots.

Per altra banda, no hauria d'ésser que la Mutual portés una administració que pesa sobre una altra entitat d'una manera tan accentuada. Es que la nostra Mutual no té per ella mateixa prou forces per administrar-se? Jo crec que sí. Es més: jo crec que la Mutual, hauria de recabar del Sindicat de Metges de Catalunya el dret de contribuir almenys amb el doble del que contribueix ara a l'administració conjunta. **Nosaltres podem fer això, si no seguim l'obra destructora de condonar sense to ni so prorrates que són completament normals, abans de comptar amb una força econòmica que ens ho permeti.**

FERRAN ROSELL JANÉ